

til det offentlige, skal de selvfølgelig også betale ind.

Det, der er væsentligt at holde fast i på sigt, er den mulighed, der ligger nu med en samlet inddrivelse, for at man mere effektivt og rationelt kan gennemføre inddrivelseskridt over for skyldnere, uanset om de skylder til kommunen, DSB, licensen, politiet eller andet. Den mulighed får vi, når vi har en samlet inddrivelse, og når vi får gennemført det lovforslag, jeg præsenterer i næste uge, om at lave én samlet inddrivelseslov. Regeringens mål er klart: Restancerne, ikke bare på skatteområdet, men samlet set, vil vi gerne have nedbragt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3338

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:
Lone Møller (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke behandlinger hovedstadsregionens sundhedsvæsen skal skære bort for at imødekomme de planlagte besparelser på 1,4 mia. kr.?«

Skriftlig begrundelse

Beregninger fra Region Hovedstaden viser, at det samlede budgetunderskud for Region Hovedstaden i 2007 står til at blive 1,4 mia. kr. som følge af bloktilskud, udligningsreform og krav om nye behandlinger. Dette beløb svarer til den samlede udgift til personale på Herlev Sygehus.

Kl. 15.25

Lone Møller (S):

De sidste dage i dagspressen er det jo fremgået, at Hovedstadsregionen på sygehusområdet skal spare ganske gevaldigt. Vi kan jo sagtens her diskutere, om det er det ene eller det andet beløb, men der er ingen tvivl om, at der er store besparelser på vej.

Nu er det jo ikke sådan, at jeg har den opfattelse, at man kan effektivisere, sådan at man kan finde meget, meget store beløb, og derfor ønsker jeg at få ministerens tilkendegivelse af: I det øjeblik der ikke er midler til at foretage de fornødne behandlinger, hvor er det så ministeren mener at vi skal gå ind og skære i handlingerne?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Fru Lone Møller beder mig om at svare på spørgsmålet, om jeg vil redegøre for, hvor der skal skæres ned. Og det korte svar på det spørgsmål er: Nej, af to grunde.

For det første fordi de 1,4 mia. kr., som jeg også har noteret mig i dagspressen er det beløb, der bliver nævnt, jo er et meget usikkert tal, og for det andet fordi det nu engang ikke er mig, men de valgte politikere i regionsrådet for hovedstaden, der har ansvaret for inden for den økonomiramme, der er, at drive og prioritere sundhedsvæsenet.

Men må jeg ikke tage det med tallet først. Altså, det er alt for tidligt at fastslå, at der skulle mangle 1,4 mia. kr.

Jeg forstår, at hovedparten af det, man mener mangler, skyldes den finansieringsomlægning, vi lavede, da vi vedtog kommunalreformen og den nye sundhedsreform. Og det er jo rigtigt, at der er der lagt en strukturel udfordring ind for Region Hovedstaden. Men man skal jo fæstne sig ved, at der også er en overgangsperiode på 6 år, og som jeg husker det lovforslag, vi fremsatte, var der også nogle regneeksempler på, hvordan det hul, som er i loven, ville blive fyldt op, hvis man gjorde det til en forudsætning, at der – hvad der jo formentlig vil være – er en realvækst på sundhedsområdet.

Så er der åbenbart noget, der tyder på – hvis man skal lægge Region Hovedstadens tal til grund – at det beløb, der altså var kendt, da vi vedtog lovgivningen, antydningssvis bliver større. I så fald skyldes det befolkningssammensætningen, fordi vi jo med åbne øjne har lavet en reform, der flytter ressourcerne derhen, hvor behandlingsbehovet er. Så hvis der, kan man sige, på den linje skulle være et større beløb, en større udfordring, i Hovedstadsregionen, så er det jo altså et spejlbillede på, at behovet alt andet lige også er lidt mindre.

Så forstår jeg, at i det tal, der er kørt frem i medierne, også er en udfordring på medicinområdet. Og til det må jeg bare sige, at det jo næsten er rituelt på den her tid af året, at regionsrådsformændene – tidligere var det så amtsborgmestrene – er ude at rasle med sablerne med forskellige dystre profetier om, hvad der kommer til at mangle, og på den måde bage op til de økonomiforhandlinger, der skal være mellem den nye Regionsrådsforening på den ene side og regeringen på den anden side.